Ч. 181. Субота 27 (14) серпня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа паралельок на Шлеску і подорожи дра Кербера до Галичини. — Маніфест царя з нагоди народженя сина. — Росийско-японьска війна.)

Вже давнійше, скоро лиш розійшла ся перша чутка о основаню ческих і польских паралельок при учительских семинариях на Шлеску, говорено, що стало ся то порозуміню з німецкими послами. Німці жадали за то утвореня дирекциї почтової і инших концесий. Тепер же розпочали они таку аґітацию против згаданих паралельок, що в міродайних кругах мала виринути гадка вияснити цілу справу в парляменті.

О подорожи президента міністрів по Галичині заговорили вже й Чехи. Та й Чехи суть того погляду що й др. Ебенгох, що подорож дра Кербера по Галичині не позістане без політичних наслідків. „Hlas Naroda“ доказує, що др. Кербер підчас своєї подорожи по Галичині знайде нагоду пізнати погляди політичних проводирів краю і переконати ся, чи они годять ся з его плянами. З того вийде мимо волі щирійше довіре і дружнійші відносини, як були під конець послідної сесиї парляментарної. А що Поляки не були ніколи рішучими противниками президента міністрів, то нікого не подивує, що они тепер з ним погодять ся. Ми переконані — каже згадана ґазета — що др. Кербер так собі представляє свою подорож по Галичині і ей успіхи. А що в послідних днях стало звістно, що Русини на Буковині сего шкільного року одержали в Кіцмани руску ґімназию державну (по правді утраквістичну, в котрій більшість предметів буде викладати ся в німецкій мові. — *Ред.*) — то и Русини в надходячій сесиї Ради державної не будуть робити великих трудностий. „Hlas Naroda“ приходить остаточно до того переконаня, що президент міністрів буде мати в парляменті дуже сильну опору, а против правительства будуть виступати лиш Чехи і німецкі фракциї. При помочи одної з тих ґруп буде др. Кербер міг утворити собі сильну більшість в палаті послів. Щоби Німці задля паралельок на Шлеску взяли ся до обструкциї трудно припустити, а вже таки зовсім годі подумати собі, щоби Німці з Чехами сполучили ся против правительства. Так отже напевно остануть лиш одні Чехи в обструкциї. Чи так буде, чи ні, годі сказати; Рада державна збере ся аж в пізній осени, а до того часу може ще богато змінити ся. То однакож треба зазначити, що доктор Кербер не стоїть з заложеними руками, а лагодить ся до отвореня парляменту ліпше як опозиция.

З тої нагоди, що цареви народив ся син видав він маніфест, котрим спустив на своїх підданих всілякі ласки, але такі, котрі зовсім ані не вдоволили ані не оправдали бажань, які покладано на сю важну в такій державі як Росия подію. Загально сподівали ся, що цар надасть якісь свободи а тимчасом на підданих царя сплила ласка, котра або в практиці позістане без вартости, або котрій не належить ся назва ласки, бо есть повинностию людяности, скоро якась держава і верховодячі чинники не хотять називати ся варварскими. Маніфест царя зносить між иншими тілесну кару і розпоряджає великі опусти податків. В Росиї аж до виданя маніфесту вільно було бити селян буками і січи різками, як і взагалі стан селяньский в Росиї („крестьянское сословіє“) уважає ся за якусь найнизшу, найпослідніншу касту, за давних холопів. Се був очевидно варварский стан, котрий належало було вже давно скасувати хоч би лиш длятого, щоби мати право називати ся цивілізованою державою. Отже знесене тілесної кари то ніяка ласка, то повинність, а опусти та відписане всіляких податків, могли би аж тоді мати якесь значіне,

---

7)

В КРАЮ ДАЛЯЇ-ЛЯМИ.

(Після Веґенера, Свен-Гедіна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Каваґучі уважав за найліпше дістати ся манівцями до Лясси. Він пустив ся длятого насамперед на північний захід через сторони, котрими не ходив ще ніякий учений подорожник, рівнобіжно до ріки Санґпо (Брамапутра) аж до торговельної місцевости Дяніма на заході від озер Манасаровар і Ракас Таль. Шкода лиш, що той „хіньский доктор“ не міг та й не сьмів робити ґеоґрафічні знимки. Але він не перейшов своєї дороги не інтересуючись таки зовсім ґеоґрафічними справами, бо каже, що майже всі карти подають хибно, що ріка Сутлей (велика ліва притока Інду) виплинає з озера Ракас-Таль; він обійшов озеро довкола і не видів ніґде, щоби десь вода з него відплинала. То правда, але й не зовсім нова річ, бо лиш лихі або старі карти показують ту звязь межи згаданою рікою а озером. Дальше згадує Каваґучі, що межи озерами Ракас-Таль а Манасеровар нема ніякого водного сполученя; лиш дуже рідко, може раз на десять літ переливає ся вода з одного озера в друге. Та й то здаєсь буди правдою, бо одні подорожники виділи, що вода спливала, другі того не виділи. Послідний з них, маляр Ляндор, що видів ті озера в 1897 р. перечить тому, мов би між ними була якась звязь.

Відтак завернув Каваґучі назад на всхід і серед всіляких небезпечностий ішов долі водою понад ріку Санґпо, тою самою дорогою, котрою перед ним в роках 1865—6 вандрував індийский топоґраф Наїп Сінґ, а пізнійше згаданий Льондор. Так зайшов він в грудни 1899 аж до міста Шіґаце, віддаленого від Лясси ще на яких 220 кільометрів. Там побув він три місяці і познакомив ся з тамошними ученими лямами. Та й тут зробив Каваґучі ґеоґрафічне спостережене: він каже, що озеро Ямдок-Цо котре на картах задля свого порозливаного виду впадає зарав в око а котре задля своєї подібности до скорпіона має назву „скорпіонового озера“, не має ніякого сполученя з рікою Брамапутра. Але й в сім случаю, мав японьский подорожник, видко, лиш якісь лихі карти, бо на ліпших нема дійстно ніякого сполученя.

Наконець дня 21 марта 1900 р. дійшов був Каваґучі до своєї цілм, до сьвятого міста Лясси. Тут допустили его були спершу яко гостя на тамошний „університет“ при сьвятини Сера. В місяць опісля зробив він приписаний іспит і став відтак слухачем теольоґічного виділу тогож університету, або як Каваґучі сам каже, став він „слухачем і студентом у відділі для катехізму в тімже університеті“. Небавком опісля зробив він собі яко „хіньский доктор“ славу через кілька курацвй, які єму удали ся. До людей, яких він лічив, належав також і давнійший міністер фінансів Даляї Ями, Чемба-Чу, котрий став его приятелем і приняв его до свого дому. Каваґучі не мав вже тепер клопоту зі своїм удержанем і міг тепер займати ся вже зовсім своїми науками. Але він старав ся пізнати також докладно і місто та его жителів і сьвятині а навіть і Єго Сьвітлість Даляї Ляму самого, котрого прибочний лікар прибрав був собі его за асистента і виробив єму приватну авдиенцию. Але перед правительством в Ляссі не може вічно довго укривати ся і оно в маю 1902 р. довідало ся, що він Японець. Він був змушений втікати і ще в пору вивіс ся до Сіккім, підчас коли его покровителя, давного міністра, в Ляссі арештували і взяли на муки. На щастє удало ся Каваґучі позискати для сеї справи непальского короля, котрий казав в Ляссі станути в обороні міністра і его випущено з вязниці. В маю 1903 р. вернув Каваґучі щасливо до своєї вітчини.

З того, що Каваґучі розповідає про Ляссу, не богато есть нового. Єсть загальний погляд, що аж недавні російскі посланники принесли звідтам докладні вісти а іменно що найважнійшим документом есть під сим взглядом звіт Бурята Цибикова. Се есть хибний погляд, бо вже перед ним індийскі пундіти подали були докладні вісти про Ляссу. А все-таки й вісти Японця мають не послідну вартість. Він оцінює число жителів Лясси на 70.000 душ (після инших звітів має там бути 25.000 до 50.000 жителів) а число монахів в трох великих монастирях коло сьвятині доходить до 16.000. Найзамітнійше то, що й в Ляссі як взагалі в Тибеті у висших верствах жінки мають по кількох чоловіків, підчас коли в низших верствах жінка має лиш одного чоловіка. Межи жителями міста переважають Тибетанці, а за тими слідують споріднені з ними Хінці, Непальці і Каширці. Тибетанці суть так незвичайно нехарні, що навіть Хінців в порівна-

як би чиновникам не вільно було накладати податків для себе в виді всіляких „хабарів“. Маніфест царя не вдоволив навіть найскромнійші бажання російскої суспільности.

Під Порт Артуром лютить ся все ще страшна борба і Японці стрітили тут далеко більший опір як того може сподівали ся. Страти їх мають бути дійстно вже дуже великі а убийчий огонь російских пушок мав таки викликати серед японьских вояків такий переполох, що они кидали оружє і втікали, куди хто видів і міг. Страти Японців обчисляють з російской сторони на яких 28.000 людий. Ситуация під Порт Артуром має бути тепер така: На всході всі місцевости межи Такушаном а Вовчими горами знаходять ся в руках Японців. На західній стороні обсадили Японці форт Іншан, але не можуть посувати ся дальше з причини мін. Так само голубиний залив єсть в їх руках. На півночи стоять Японці в Таліенчен. Передні сторожі японьскі старали ся кілька разів підсунути ся близше під форти, але їх за кождий раз відперто.

Новинки.

Львів дня 26-го серпня 1904.

— **Проґрама подорожи Є. Е. п. Президента міністрів дра Кербера** по Галичині єсть слідуюча: Дня 27 серпня приїде п. Міністер о год. 6 мін. 19 рано до Кракова і замешкає в палаті п. Намістника. О годині 9 рано відбуде ся люстрация староства. Від години $9^1/_2$ до 1 пополудни авдиенциї. О годині $3^1/_2$ по полудни звиджуванє міста. Дня 28 серпня рано служба Божа в костелі Пр. Діви Мариї. Від 9-ої до 12-ої інспекция краевого суду і авдиенциї. О год. 12 оглядане металюрґічної вистави. Від 3—7-ої по полудни прогулька повозами до Велички і оглядане копалень соли. При нагоді їзди до Велички люстрация староства в Подгуржи. Година 10 мін. 55 вечером від'їзд з Кракова до Дембіци звідки о год. 7 м. 6 рано приїзд до Тарнобжеґа, а потім до Надбжезя. З поворотом прибуде п. Президент Міністрів до Тарнобжеґа о год. 10 рано і буде люструвати староство і суд і уділяти авдиенций. О годині 4 мін. 24 від'їзд до Ланьцута. З Ланьцута виїде 30 серпня о год. 1 пополудни, до Перемишля приїде о год. 2 м. 51 пополудни і буде там до год. 7 м. 5 вечером. Того дня о год. 8 м. 40 приїде до Львова і проведе цілий день 31 с. м. а дня 1 вересня від'їде з двірця на Підзамчу о год. 2 мін. 9 з полудня до Скваряви і Буска звідти кіньми до Красного, а з Красного осібним поїздом о год. 9 мін. 10 вечером до Тернополя. Там приїде о год. 10 м. 45 і заночує. Дня 2 вересня о год. 12 м. 10 перед полуднем виїде до Копичинець і Гусятина. З Гусятина, де приїде о год. 4 м. 42 з полудня, осібним поїздом о год. 11 в ночи на Білу Чортківску до Заліщик, де в возі сальоновім заночує. Дня 3 вересня о год. 4 м. 30 рано виїде з Заліщик до Черновець, де приїде о год. 8 м. 48 рано і тут задержить ся через цілий день і заночує. Дня 4 вересня виїде з Черновець і приїде до Станиславова о год. 10 мін. 36 перед полуднем. Огляне заведене карне на Дуброві і від'їде о год. 1 м. 45 до Стрия. До Стрия приїде о год. 5 з полудня. Переночує в Підгірцях к. Стрия. Дня 5 вересня осібним поїздом о год. 6 м. 30 рано поїде зі Стрия до Борислава, звідки кіньми до Дрогобича. З Дрогобича виїде того самого дня о год. 12 м. 4 пополудни на Хирів і Хабівку до Закопаного, де приїде дня 6 вересня о годині 6 рано, а від'їде о год. 10 в ночи. Дня 7 вересня о год. 2 м. 30 в ночи виїде з Хабівки на Суху, Скавіну до Кракова, де приїде о год. 6 м. 7 рано. На приняте п. през. дра Кербера в часі его побуту у Львові, відбуде ся дня 31 с. м. у п. маршалка краевого гр. Ст. Баденього обід на 40 осіб, а вечером раут. З Є. Е. п. Президентом міністрів прибудуть: шеф бюра президияльного в міністерстві справ внутрішних міністерияльний радник Окт. Бляйлебен і віцесекретар міністерияльний в Президиї ради Міністрів др. Ад. Беньковский. В часі цілої подорожи по Галичині буде супроводити Є. Е. п. Президента міністрів Є. Е. п. Намістник з шефом бюра президияльного радником Намістництва п. Вяч. Залеским.

— **Для погорільців.** Президия ц. к. Намістництва призначила для погорільців громади Клепарів, в повіті львівскім, квоту 200 К, а для погорільців Рожнітова, долиньского повіта, 400 К.

— **Ґімназия в Кіцмани.** Урядова Czernowitzer Ztg. поміщує в 190 ч. таку оповістку: Є. В. Цісар найвисшим рішенем з 6 серпня с. р. — з задержанем законної ухвали на потрібні средства — зізволив вселаскавійше на основане державної ґімназиї в міскій громаді Кіцмань з руско-німецкою мовою викладовою з початком року шкільного 1904/5, приймаючи предложені сьвідчення міста Кіцманя. Активоване нової ґімназиї державної, яка спершу буде істнувати лише яко державна низша ґімназия, послідує в той спосіб, що з роком шкільним 1904/5 отворить ся I клясу, а відтак кождого слідуючого року шкільного наступаючі висші кляси, так що заведене з 1904/5 роком шкільним буде зорганізоване як чотирокласова низша ґімназия. Висші кляси ґімназиї будуть у відповідний час отворені і то постепенно після потреби виказаної фреквенцийними відносинами в низшій ґімназиї.

— **Наслідки посухи.** З Ясла доносять, що ріка Вислока висохла цілковито і сухою стопою можна перейти ся вздовж і поперек по руслі ріки. Люди не памятають, щоби коли таке там лучилось. Низше за Яслом пливе вже Вислока, бо впадають до неї доплив Ропа і Ясілка.

— **Злодійскі маґазини.** Львівска поліция викрила вчера кілька складів крадених річий. І так при ревізиї у Самуеля Фінклера, звістного з того, що переховує крадені річи, найдено сховані в бруднім мішку під ліжком 28 штук столового срібла, переважно дуже красної роботи. Арештований і переслухуваний на поліцийній інспекциї признав ся Фінклер, що ті предмети дав єму до переховання Пінкас Зас, котрого також арештовано. Другий такий маґазин відкрито у Фр. Дульскої, властительки реальности при улици Під Дубом. Найдено 6 штук столового срібра, що походить рівнож з крадежи. — Вкінци у звістних поліциї з переховуваня крадених річий Якова і Ґінди Капсів чи Простіз найдено повний мішок срібла і инших дорогоцінностий.

— **Хмаролом.** В Мерані лучив ся сими днями хмаролом, а злива тревала звиж годину.

ню з ними треба назвати ще дуже чистим народом.

Жителі столиці суть в порівнаню з жителями по селах і инших містах досить образовані і в своїм поведеню досить чемні, однак дуже мстиві. Як женщини так і мужчини люблять дуже строїти ся і убирати на себе всілякі прикраси іменно же із золота і дорогих каменїв. Урядники носять звичайно брунатну одіж із шовку або вовни а при торжестенних нагодах лиш одіж жовтої краски. Торговля там добре розвинула ся і всі стани навіть урядники і Лями займають ся торговлею. Торговля іде головно до Індиї і Хини. Ремісла і артистичний промисл стоять ще на дуже низькім степени і лиш кравці ще мають якесь значінє.

Великої ваги єсть то, що Каваґучі розповідає про Даляї Ляму. Він каже, що теперішний Даляї Ляма то мужчина, котрому 28 літ; він з лиця хороший і інтеліґентний та має яко володітель богато добрих прикмет. Він визначає ся великими здібностями політичними, знає ся добре на штуці правліня, єсть чоловіком що любить справедливість і видить хиби верховодячих кругів. Характеристичний єсть вже спосіб, яким він дійшов до власти, бо не через вибір як то звичайно буває. По смерти свого попередника принесли его до Лясси разом з двома другими хлопцями, в котрих ніби то мав відродити ся попередний Даляї Ляма. Але тоті достойники, що мали в столици вибирати одного з тих трох хлопців, пізнали ся на тім, що тамті два суть поправді відродженєм чорта і длятого їх обох відразу виключили від вибору і за призволенєм заступника хіньського правительства не шукали вже нових кандидатів, лиш проголосили відразу его третого Даляї Лямою.

Коли він дійшов до літ, забажав сам панувати і проявляв охоту до рефори, взяв ся отже сам правити державою і не оглядав ся дуже на своїх дорадників, зробив конець продайности і протекцийній господарці на своїм дворі та роздавав уряди після заслуги. Давнійшими часами бувало так, що верховодячі двораки зараз троїли Даляї Ляму, коли виділи, що він хоче самостійно виступати, а теперішному голові тибетаньскої єрейской держави удало ся якось забезпечити ся від такої судьби і удержати свою самостійність. — Кілько правди на сій користній для Даляї Лями характеристиці, годі знати; Цибиков каже, що в часі его побуту в Ляссі (1900—1901) вся державна власть спочивала в руках ради.

Про відносини тибетаньского правительства до Росиї каже Каваґучі, що Даляї Ляма заключив був з Росиєю в 1900 р. тайну угоду. Тоді прийшов був яко російский посланник якийсь Бурят, котрого яко Ляму (єрея або духовника) без всяких трудностий впустили до Лясси. Дорадники Даляї Лями постарали ся о то, що він его приняв на авдиенциї. В слід за тим прийшло до заключення угоди. Тим посланником був згаданий вже Цибиков. По тім наступила виміна подарунків межи російским правительством а двором Даляї Лями. В 1902 р. прийшло з Росиї 300 скринь з дарунками, а межи тими були також і карабіни, котрі Каваґучі сам видів. Для Тибетанців, що мають лиш лихі старі рушниці з льонтами до підпалюваня пороху, був сей дарунок великою не сподіванкою і они не могли досить надивувати ся тому, що Росияни уміють робити такі знамениті рушниці і з таким якимсь дивним механізмом. А то були, як каже Каваґучі, лиш старі американьскі рушниці, що несли не дальше як на 500 кроків!

Дуже дивного рода був дарунок, який прислали Росияни для самого Даляї Лями; було то ціле одінє епископа православної церкви, ризи, в які він убирає ся підчас богослуження. (Японець Каваґучі міг на тім розуміти ся, бо в Японії суть ісповідники православної церкви і мають там свого епископа). Були то ризи із золотого брокату, вишиті дорогими каменями і великий золотий капелюх, обшитий перлами. Каваґучі робить до того таку замітку: Даляї Ляма не знав того, що Росияни иншої віри як Тибетанці; він гадав, що всі Росияни так само будгісти як і ті Буряти, яких они до Лясси посилають, а сам цар то великий будгіста (степень сьвятого тибетаньско-будгістичної віри), котрий має силу показувати чуда. Даляї Ляма тішив ся дуже тими епископскими ризами і часами в них убирав ся!

Се пояснювало би, як то стало ся, що Росияни так борзо і легко узискали вплив в Ляссі. Але трудно знов припустити, щоби політики в Ляссі дійстно так не знали сьвіта і не мали на стілько досьвіду, щоби гадали, що Росияни то будгісти, а цар то якийсь сьвятий. А хоч би того і не розуміли, то хіньскі представителї чей би їх були о тім поучили, що так не єсть. Скорше може бути, що верховоди в Ляссі, з обави перед Анґлійцями, котрі від многих літ висилали своїх шпігунів з Індиї до Тибету, пристали охотно на заходи Росиян, а сим вийшла в користь їх розумна політика, котра уміла не допустити до підозріня в Ляссі, мов би то їм розходило ся о якісь ворожі пляни против Тибету. В тім, здаєсь і тайна російского успіху, котрої вже сьвіт здогадував ся, а котру японьский подорожник потверджує.

А тепер послухаймо, що розповідають індийскі пундіти про Лясcу. Пундіти то індийскі „учені“, а по правді анґлійскі шпіґуни, котрі вивчили ся в Індиї в анґлійских школах робити поміри і ґеоґрафічні знимки, а котрі аж до найновійших часів заходили дуже часто потайком яко приватні люди, богомольці, купці і т. п. аж до Лясси. Про тих тайних аґентів анґлійских майже ніхто нічого не знає, они навіть не виступають під власним іменем, а індийский уряд, котрий їх висилає значить їх лиш буквами н. пр. А. К. Они в дорозі роблять всілякі поміри кроками, записують собі все і рисують, а вернувши укладають із своїх записок топоґрафічні карти, котрі описля індийске

Вода позаливала більшу часть улиць і площ, так що треба було позамикати двері склепів і домів, аби вода не дістала ся до середини. Рівночасно упав сильний град.

— **Огонь.** З Камінки струмілової доносять: В неділю 21 с. м. о $3\frac{1}{2}$ годині рано вибух огонь на львівскім передмістю і в короткім часі спопеліло 12 забудовань господарских разом з сегорічними зборами пільними. Шкоду обчисляють понад 30 тисяч корон. Самої худоби згоріло у одного господаря п. Ів. Левицкого на 3 тисяч корон. Збіже не було асекуроване з виїмкою у одного, а будинки були асекуровані, але всего на загальну суму 9 тисяч корон. Причина пожару підпалене.

— **Важне для катехитів і народних учителів!** Одинокий підручник до науки релїґії в народних школах п. з. „Практичний провідник для катехитів в трох частях" — уложив о. Евгений Гузар — порученний Радою шкільною краєвою в урядовім дневнику з дня 27 липня с. р. до шкільних біблїотек — можна набувати в книгарни ім. Шевченка і Ставропигійскій по цїні 4 К 80 с. без почт. пересилки. Народні учителі можуть купити сю книжку по ціні 3 К з почт. пересилкою у автора у Львові, ул. Длуґоша ч. 17.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів шкіл народних розпічнуть ся перед іспитовою комісиєю у Львові дня 20 вересня, а для учителїв шкіл виділових дня 11 жовтня. Речинець до вношення подань назначений до дня 10 вересня. — В Станиславові розпічнуть ся іспити кваліфікацийні для учителїв шкіл народних дня 22 вересня. Подання треба вносити до дня 8 вересня. — В Перемишли розпочинають ся такі іспити дня 3 жовтня; подання треба вносити до дня 25 вересня, а в Самборі розпічнуть ся іспити дня 12 вересня. Подання вносити до кінця серпня.

— **Позір!** Товариство „Сокіл", котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл" льоси в виді переписних листків в 10 родах по цїні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї" у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї" на провінциї як також в філїях „Сокола" по більших містах. Кромі того видав „Сокіл" на ту саму цїль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиєра „Днїстра" у Львові, Ринок 10.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Петербург 26 серпня. Цар іменував коменданта Порт Артура ґен. Штесселя ґенерал-ад'ютантом.

Токіо 26 серпня. (Бюро Райтера). Два російскі контрторпедовцї виїхали в середу вечером на міну при вїзді до Порт Артура. Більший зних, незнаного назвища, котрий мав 4 комини, затонув. Чи були й страти в людях, не знати.

Льондон 26 серпня. „Daily Telegraph" доносить з Ляояну під вчерашною датою: 75 кільометрів на полудневім всході від Ляояну зачала ся завзята битва. Тут сподївають ся загального атаку Японців.

Петербург 26 серпня. (Урядово). Адмірал Алексієв телєґрафував до царя під вчерашною датою: Ґен. Штессель доніс з Порт Артура 19 с. м., що Японцї того дня о годині пів до 5 рано розпочали штурм на гору „Уґловая" і з вижин Вовчої гори острілювали північні і всхідні форти. Японцї сиплють шанцї в сторону як Шишін і вздовж долини Люнго.

Льос Пальмас (Канарийскі острови) 26/8. Рибаки розповідають, що коло рога Хубе (Jube) виділи три российскі кружляки, як они набирали вуголь з незвістного парохода.

правительство друкує на полотні. На тих картах знаходять ся нарисовані дуже точно всї гостинцї, дороги і стежки, ріки і найменші потоки, броди і мости або перевози, села і доми стоячі осібняком, словом, всякі найменші предмети, котрі треба би знати войску підчас походу. Оттак, бачите, культурні Европейці ріжними способами прокладають собі дорогу до чужих країв: Дарунками в виді одні старих карабінів і церковних риз, другі „науковими" помірами і ґеоґрафічними звимками!

Отже один з таких пундітів званий під знаком А. К. був через цїлий рік, від 1879 р. до 1880 р. в Ляссї і означив докладно положене міста і здоймив навіть плян з него. Після него лежить Лясса над рікою, північною притокою ріки Санґпо, котра опісля в Індиї прибирає назву Брамапутри. На полудни засланяють місто від сторони передної і задної Індиї найвисші на нашій земли гори Гімаляя, вкриті вічними снїгами; на півночи і північного заходу тягне ся страшенна і непроходима вижина тибетаньска, котра майже так само як і гори від полудня боронять приступу до міста. Широка долина, на котрій лежить Лясса, отвирає ся лиш на полудневий захід і звідси допускає тепло сонця, підчас коли з инших сторін засланяють єї височезні гори. Се стало ся причиною, що тут у висоті яких 3630 метрів по над уровенем моря могла розвинути ся далеко сягаюча культура, велике повне житя місто, положене серед буйної ростинности.

Перший вид, який представляє ся громадам путників з тих переходів в горах, що ведуть в долину мусить робити на них дуже велике враженє. Французкий місіонар Лазаристів о. Гік, що з початком минувшого столїтя був один місяць в Ляссї, так каже: „Тота буйність столїтних дерев, що окружають місто мов би валом листя, тоті великі, білі доми, що вінчать ся платформами по над котрі вистають малї вежі, тоті многі сьвятинї з позолочуваними дахами, тота Будґа-ля (гора Будги), на котрій піднимає ся палата Даляї Лями, то все надає Ляссї величавого виду. Лясса єсть найголовнїйшим осередком північного будгізму, столицею найвисшого зверхника будгайского духовеньства, намістника Будги, і ще більше сьвяте нїж Рим в Европі. Місто в середині має бути чисте і привітне. Доми суть високі, продувні, побілені і вкриті поливаними синими хіньскими дахівками. Многі доми мають вежі, а від вежі до вежі розвішують через улицю шнури, на котрих після будгайского звичаю причіпають кусні ріжнобарвного сукна. На однім з передмість Ляcси єсть такий звичай, що в стїни домів з надворку вмуровують роги з худоби і овець і тинк межи рогами білять, а роги лишають непобілені. Доми набирають через то дивовижного вигляду і ориґінальности, котрій в укладі рогів не брак і краси.

Пундіт А. К. каже, що Лясса має около 15.000 жителів, не вчисляючи в то яких 18.000 монахів, котрі живуть в ріжних великих монастирях в місті. До того числа приходить ще велика маса захожого населення, богомольців і купців. Як магометани до Мекки, так іспо відники Будги ідуть на прощу до Ляcси, щоби там на сьвятій горі Поталя, резиденциї великого Даляї Лями одержати благословене. З урожайних низин Хіни, з безмежних пустинь Монґолії, з диких дебр Гімаляїв та Куенлїна напливають скарби путників до Ляcси. Нема за тяжкої груди золота, за дорогого нефрітового камення, котрий би не зложено у ніг престола в Поталї з вдячности за позискане найбільшого щастя.

(Дальше буде).

Рух поїздів
важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає

пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ Знаки охоронні „Ключ“

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Аптика в Королївці В. АЛЕРГАНДА

поручає

АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцільнійших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипці і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянці кипячої води і той відвар пє ся в літнім станї рано і вечером.

Ціна 50 сот.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

НАВОЗИ ШТУЧНІ

поручає **Перше галицке Товариство Акцийне для промислу хемічного** (давнїйше Спілка командитова Юлїя Ванґа) у Львові, ул. Костюшка ч. 10. — ВИРОБИ ВЛАСНІ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).